

roku o trestu obžalovaného V-ého, jakož i ve výrocích s tím souvisejících zrušiti a pro nedostatek skutkových zjištění, jež při správném posouzení slušelo by nálezu položití za základ, věc přikázati soudu prvé stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl. Při tom bude nalézacímu soudu též zjistiti, zda šlo při krádežích o líh zdaněný či nezdaněný. Vzhledem k předpisu §u 173 tr. zák. podle něhož dlužno hodnotu toho, co bylo ukradeno, určití podle škody okradeného, bude pak po případě uvažovati a zjistiti (§ 99 tr. ř.), jaká újma poškozenému byla způsobena odcizením líhu nezdaněného, zejména, zda vzhledem k postupu při zdanění i v souzeném případě lze ocenění položití za základ prodejní cenu líhu, v níž je zahrnuta též daň zapravená výrobcem.

Čís. 2655.

Skutková podstata přečinu §u 486 čís. 2 tr. zák. nepředpokládá poškozovací úmysl dlužníkův; poslušnosti vůči zákazům a příkazům onoho §u nesprošťuje ani snaha pachatelova, opatřiti si dalším obchodováním prostředky ke splnění závazků, převzatých soudním vyrovnáním.

(Rozh. ze dne 12. února 1927, Zm I 239/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 5. března 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle §§ 183, 184 tr. zák., zločinem podvodu podle §§ 197, 200, 203 tr. zák. a přečinem úpadku z nedbalosti podle §u 486 čís. 2 tr. zák., pokud čelila proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem úpadku z nedbalosti podle §u 486 čís. 2. tr. zák., zrušil napadený rozsudek v tomto výroku, ve výroku o trestu a ve výrocích s ním souvisejících a věc vrátil nalézacímu soudu, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Proti výroku o přečinu §u 486 čís. 2 tr. zák. namítá stížnost v podstatě, že nelze z celého souhrnu obchodní činnosti stěžovatelovy podřaditi b e z e v š e h o pod pojem nedbalého úpadku ona jednání, která se podle názoru nalézacího soudu nehodí k opodstatnění skutkových podstat podvodu nebo zpronevěry, jelikož by za takového názoru dlužník, který se nacházel ve vyrovnacím řízení, vůbec již nemohl obchodovati, nemaje pro vědomí své pasivity dovoleno konati platy nebo dělati dluhy; nečinností takovou zvýšil by dlužník svou pasivitu, jelikož by umožnil věřitelům na vyrovnacím řízení súčastněným uplatňování celých pohledávek. Vývody těmi poukazuje stížnost zřetelně k námítce, že není v rozsudku zjištěn onen účinek jednání stěžovatele, závadných s hlediska §u 486 čís. 2. tr. zák., který by opodstatnil znak naznačený zákonem slovy »(nedbale) poškodil své věřitele.« Stížnost jest po stránce té v právu. Ačkoliv skutková podstata nedbalého úpadku nepředpokládá poškozovacího úmyslu, vyslovují sice rozhodovací důvody v konečném

skutkovém závěru, že obžalovaný byl při veškerém pod čís. 1—3 (rozsudku) vylíčeném podnikání a opomenutí, tudíž i, pokud se mu dává za vinu nedbalý úpadek, veden úmyslem poškoditi své zákazníky a obchodní přátele. Avšak v závěru tom není vysloveno, ba není jím ani naznačeno, v čem pozůstávala škoda stěžovatelem zamýšlená. Toho doplnění nedostalo se závěru (jak tomu jest ohledně skutků podřaděných pod pojmy podvodu a zpronevěry v odstavcích 1. a 2. rozhodovacích důvodů) ohledně nedbalého úpadku ani tím, co jest uvedeno v odstavci 3. rozsudku. Jsouť tam uvedeny toliko závěry, že obžalovaný, nesplniv dosud starých závazků, nahromadil řadu nových dluhů na úkor dosavadních věřitelů, že byl — nesplniv závazků převzatých v řízení vyrovnacím již proti němu provedeném — trvale ve stavu úpadku z nedbalosti, že ničeho podstatného nepodnikl, by vykonatelným závazkům dostál, naopak hromadil nové přípovědi, by své věřitele uvedl v omyl. Tyto závěry, jichž obsah vzbuzuje pochybnosti, zda si nalézací soud uvědomil zákonné znaky přečinu Šu 486 čís. 2. tr. zák. a rozdíly mezi tímto přečinem a přečinem Šu 486 čís. 1. po případě i podvodem podle Šu 197 tr. zák., jsou bezprostředně připojeny k povšechnému poukazu na výpovědi některých svědků, na některé dotazníky a některé jiné průvody. Není však vysloveno, co vzal nalézací soud na skutečnostech za prokázáno ve směrech těmito výsledky hlavního přelíčení dotčených. Není ani zjištěno, jakého obsahu a jaké povahy byla právní jednání, jimiž dělal stěžovatel nové dluhy a kdy se stala; není zjištěno, kdy, komu a z čeho stěžovatel platil. Důsledkem toho není pak ovšem zjištěno ani, které účinky nastaly tím kterým novým dluhem a tím kterým placením ve jmění stěžovatelově, postihu věřitelů podléhajícím, a jaké účinky měla ta která změna takto nastavší na práva dřívějších a — co patrně nalézací soud vůbec ponechal mimo kruh svých úvah — na práva nových věřitelů k onomu jmění stěžovatelovu se vztahující.

Jen mimochodem budiž podotčeno, že rozhodovací důvody neobsahují, ač rozsudečný výrok uznává stěžovatele vinným i tímto opomenutím, ani nejmenší zmínky o tom, v čem záleží škoda, kterou způsobil stěžovatel věřitelům tím, že nenavrhl včas vyrovnací řízení nebo vyhlášení úpadku, ba neobsahují ani narážky na takové opomenutí. Nejsou-li takto v rozhodovacích důvodech zjištěny skutečnosti opodstatňující zákonný znak poškození věřitelů a není-li zejména ani povšechný poukaz, že hromadění nových dluhů bylo na úkor dosavadních věřitelů, ani s hlediska Šu 486 čís. 2. tr. zák. zbytečný výrok o poškozovacím úmyslu rozveden ve skutečnosti s pojmy poškození a poškozovacího úmyslu se srovnávající, není odsuzující výrok ohledně přečinu Šu 486 čís. 2. tr. zák. tím, co na skutečnostech v rozsudku zjištěno, naplněn, takže výrok ten spočívá na nesprávném použití zákona a je zmatečným podle Šu 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. Proto bylo zmatečnými stížnostmi v této části vyhověti a zrušiti výrok o vině stěžovatelově v části k přečinu nedbalého úpadku se vztahující, aniž třeba zabývati se podrobně ostatními vývody stížností směřujícími proti této části odsuzujícího výroku. Budiž k tomu podotčeno jen, že poslušnosti vůči zákazům a příkazům v ustanovení Šu 486 čís. 2. tr. zák. obsaženým nesprostila stěžovatele ani snaha, opatřiti si dalším obchodováním prostředky ke splnění závazků převzatých

soudním vyrovnáním. Jím nabyt stěžovatel volnost obchodování jen pro dobu, po kterou trvala rovnováha mezi aktivy a passivy stěžovatele vyrovnáním zjednaná. Jakmile byla rovnováha ta v neprospěch aktiv rušena tou neb onou událostí v tom směru, že se stěžovatel stal opět neschopným k placení, tudíž obzvláště jakmile se pohledávky věřitelů na vyrovnacím řízení súčasněných staly nesplněním závazků, zejména splátek vyrovnáním ujednaných vymahatelnými v původním rozsahu, aniž se přiměřeně zvýšila i aktiva, nelíšily se postavení, práva a povinnosti stěžovatele, nikterak od postavení, práv a povinností jiného dlužníka neschopného k placení, takže bylo i jemu od okamžiku, kdy nabyt vědomí o opět své neschopnosti k placení, zdržeti se pod následky Šu 486 čís. 2. tr. zák. nových dluhů a placení, pokud to podle povahy dotyčného obchodu poškodilo nebo mohlo poškoditi všechny nebo některé, zejména i nové věřitele, a činiti návrhy dlužníku neschopnému k placení náležející.

Čís. 2656.

Útisk (zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n.).

»Zlým nakládáním« ve smyslu Šu 1 zákona (stejně jako podle Šu 496 tr. zák.) jest jakékoliv působení na tělo jiné osoby, jímž se této osobě přivodí třebas chvilkový pocit bolesti nebo nevolnosti, nebo podobný pocit nepříjemný, třebas po krátké době pomíjející; stačí stržení klobouku s hlavy.

Nátlak na vůli napadeného nemusí tu (na rozdíl od vydírání) býti určité intensity; spoluchapatelství; rozdíl od skutkové podstaty Šu 496 tr. zák.

(Rozh. ze dne 12. února 1927, Zm II 375/26).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 8. července 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem útisku podle Šu 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z a n., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Po stránce hmotněprávní namítá stížnost, že stržení klobouku s hlavy L-ovi není ještě zlým nakládáním ve smyslu § 1 zákona o útisku a tvořilo by snad takové zlé nakládání skutkovou podstatu Šu 496 tr. zák., že stěžovatel oním činem nevyužítkoval tísně L-ovy a že čin ten byl naprosto nezpůsobilým působiti na rozhodování se L-ovo. K námitkám nelze přisvědčiti. Není předem důvodu, dáti pojmu zlého nakládání jiný výklad pro obor Šu 496 tr. zák. a jiný pro rozsah Šu 1 zákona o útisku. Jest jím jakékoliv působení na tělo jiné osoby, jímž se přivodí této osobě pocit bolesti nebo nevolnosti, byť jen chvilkový, nebo podobný pocit nepříjemný, třebas po krátké době pomíjející. Pocit takového rázu vyvolává i stržení klobouku. Než, nehledíc k tomu, dlužno podle zásad